

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-157-01

Druk nr 76
Warszawa, 21 listopada 2001 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo wodne.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Danuta Hübner

Sekr. Min. DHP/2863 /2001/kcg

Warszawa, 21. 11 2001r.

Pan
Aleksander Proksa
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne (pismo nr RM- 10-157-01) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Stanisław Żelichowski

Minister Środowiska

Projekt**U S T A W A****z dnia 2001 r.****o zmianie ustawy - Prawo wodne.**

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 115, poz. 1229) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 109 w ust. 3 skreśla się pkt 1;
- 2) w art. 187:
 - a) w ust. 1 wyrazy „przyjęciem rozporządzenia” zastępuje się wyrazami „wejściem w życie aktu prawa miejscowego”,
 - b) w ust. 2 wyraz „rozporządzenie” zastępuje się wyrazami „akt prawa miejscowego”;
- 3) w art. 213:
 - a) w ust. 1 wyrazy „Z dniem wejścia w życie ustawy” zastępuje się wyrazami „Z dniem 1 stycznia 2004 r.”, a wyrazy „z dniem wejścia w życie ustawy” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 stycznia 2004 r.”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „z dniem wejścia w życie ustawy” zastępuje się wyrazami „z dniem 1 stycznia 2004 r.”,
 - c) w ust. 3 i 4 wyrazy „Z dniem wejścia w życie ustawy” zastępuje się wyrazami „Z dniem 1 stycznia 2004 r.”;
- 4) po art. 218 dodaje się art. 218^a i 218^b w brzmieniu:

„Art. 218^a. 1. Do dnia 31 grudnia 2003 r. określone w ustawie zadania i kompetencje Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej.

2. Do dnia 31 grudnia 2003 r. należności i opłaty, o których mowa w art. 142, stanowią dochód środka specjalnego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, przeznaczonego na cele określone w art. 152.

Art. 218^b. Do czasu wejścia w życie przepisów o stanie klęski żywiołowej stosuje się art. 65 ust. 2, art. 70, art. 72-76 ustawy, o której mowa w art. 219.”;

5) art. 220 otrzymuje brzmienie:

„Art. 220. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 2 ust. 3 oraz art. 89, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2001 r.

U Z A S A D N I E N I E

Konieczność dokonania zmian w przepisach ustawy - Prawo wodne jest podyktowana trudną sytuacją finansów publicznych państwa. Na dzień dzisiejszy brak jest bowiem środków finansowych na utworzenie urzędu Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej - nowego centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach gospodarki wodnej. Zasadnym, a wręcz koniecznym, jest przesunięcie w czasie na dzień 1 stycznia 2004 r. terminu wejścia w życie przepisu stanowiącego o utworzeniu urzędu Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, z jednoczesnym powierzeniem ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej wykonywania zadań i kompetencji przewidzianych w ustawie - Prawo wodne dla Prezesa Krajowego Zarządu. Z tego samego powodu do dnia 1 stycznia 2004 r. zostaje przesunięty termin przejścia do Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, urzędu obsługującego Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, pracowników zatrudnionych w Biurze Gospodarki Wodnej.

Z faktem powierzenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej zadań i kompetencji Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej jest związana konieczność przekazywania dochodów z należności i opłat, o których mowa w art. 142 ustawy - Prawo wodne, jako dochodów środka specjalnego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej, a nie środka specjalnego Prezesa Krajowego Zarządu.

Z uwagi na fakt, że nowa ustawa - Prawo wodne nie reguluje problematyki prowadzenia akcji ratunkowej w czasie wystąpienia powodzi i funkcjonowania specjalistycznych struktur organizacyjnych w tej dziedzinie - komitetów przeciwpowodziowych, sprawy te wymagają kompleksowego uregulowania działań administracji rządowej, służb ratowniczych i ludności w sytuacjach kryzysowych. Z uwagi na brak takich uregulowań jest zasadne stosowanie przepisów art. 65 ust. 2, art. 70, art. 72-76 ustawy z dnia 24 października 1974 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 38, poz. 230, z późn. zm.).

Zmiana dokonana w przepisach art. 187 ma na celu doprecyzowanie, że w przepisach chodzi o akt prawa miejscowego stanowiony przez wojewodę w formie

rozporządzenia, nie zaś o rozporządzenie w rozumieniu aktu wykonawczego wydanego w celu wykonania ustawy - Prawo wodne.

Konieczność skreślenia pkt 1 w ust. 3 w art. 109 wynika z faktu, że od dnia 1 stycznia 2002 r. koszty osłony meteorologicznej lotnictwa cywilnego byłyby pokrywane z budżetu państwa. Nowa ustawa - Prawo wodne nakłada bowiem obowiązek ponoszenia kosztów osłony meteorologicznej lotnictwa cywilnego „na odpowiednich dysponentów części budżetu państwa”, czyli z części Ministerstwa Infrastruktury.

Wobec trudnej sytuacji budżetu państwa, brak jest środków finansowych na pokrywanie kosztów osłony meteorologicznej. Dlatego, racjonalnym rozwiązaniem jest to, aby koszty wspomnianej osłony ponosili faktyczni użytkownicy polskiej przestrzeni powietrznej oraz ci, którzy z tego tytułu pobierają opłaty. Koszt tej usługi jest zawarty w opłacie trasowej, tzw. *unit rate*, pobieranej przez Agencję Ruchu Lotniczego. W tym przypadku obowiązek ponoszenia opłat będzie w dalszym ciągu spoczywał na Przedsiębiorstwie Państwowym „Porty Lotnicze”, które będzie z kolei opłaty w tym zakresie pobierać od przewoźników.

Daje to oszczędności dla budżetu państwa (według kalkulacji IMGW) w wysokości 11,182 mln zł.

